

IN MEMORIAM

Prof. dr. Ivo Baučić (1929. – 2014.)

Ivo Baučić rođen je u Omišu 8. studenog 1929. gdje je pohađao osnovnu školu. Maturirao je 1949. u Splitu na Klasičnoj gimnaziji, a 1954. je diplomirao geografiju na Prirodoslovnomatematičkom fakultetu u Zagrebu. Znanstvenim radom počeo se baviti 1955. na Geografskom zavodu PMF-a kao asistent, gdje je 1966. doktorirao, a 1972. postao i redovan sveučilišni profesor. Nakon umirovljenja još je radio kao izvanredni profesor na Sveučilištu u Splitu.

Na proučavanje kraških fenomena, a posebno kraškog podzemlja, usmjerio ga je tadašnji profesor dr. Josip Roglič. Za potrebe raznih naručilaca (stručnih i znanstvenih ustanova te ondašnje Jugoslavenske narodne armije i Jugoslavenske ratne mornarice) vodio je u razdoblju od 1956.-1961. opsežna speleološka istraživanja područja Like, Gorskog kotara, Hrvatskog primorja, Korduna, posebno doline rijeke Cetine, poluotoka Pelješca te otoka Hvara, Brača i Krka, a također i jugozapadne Bosne. Rezultat tih istraživanja su 22 elaborata predana naručiteljima. Osim tih elaborata napisao je više znanstvenih, stručnih i popularnih članaka u raznim publikacijama.

U razdoblju nakon doktorata Baučić se, na žalost, više nije bavio kraškom problematikom već migracijom stanovništva, u čemu je također postigao vrijedne rezultate. Ipak je i u tom razmjerno kratkom razdoblju (1956.-1966.) za speleologiju učinio mnogo.

Kao član Speleološke sekcije Geografskog društva Hrvatske (SS GDH) od 1954.-1958. sudjelovao je u više speleoloških istraživanja, od kojih su značajnija u slivu rijeke Cetine, a s članovima našeg Speleološkog odsjeka istraživanja špilje Veternice.

Baučić na ulazu u jednu jamu u Lici 1956.

Razdoblje od 1958.-1961. ostat će u sjećanju po velikim regionalnim speleološkim istraživanjima u kojima su, posredstvom Speleološkog društva Hrvatske, sudjelovali članovi iz više ondašnjih speleoloških udruga. Ta je istraživanja odlično vodio Baučić koordinirajući na terenu rad više speleoloških ekipa. Posebno treba istaknuti istraživanje jame Gotovž kod Klane 1959., u kojem je sudjelovao tada najveći broj sudionika, čak 75 iz hrvatskih speleoloških udruga s deset gostiju iz Slovenije i Bosne. Zbog naglog nailaska bujice istraživanje je moglo biti tragično, ali zahvaljujući Baučiću, koji je dobro vodio istraživanje, nitko od sudionika nije stradao, iako je izgubljena gotovo sva speleološka oprema.

Poslije ovih velikih speleoloških istraživanja 1962. u Hrvatskoj je nastupilo malo zatišje u speleološkoj djelatnosti jer je naraštaj studenata speleologa završio studij; neki su otišli na odsluženje vojne obveze, drugi se oženili ili odselili, što se odrazilo i na Baučićevu djelatnost. Od značajnijih speleoloških akcija u tom razdoblju treba spomenuti Baučićevo sudjelovanje 1964., s još dvojicom članova SS GDH-a, u istraživanju jame Balinke u Lici (po današnjim izmjerama duboke 283 m). U tu su se jamu spuštali engleski speleolozi pomoću posebnog motornog vitla, a hrvatski su im speleolozi u tome pomagali. Značajna je bila Baučićeva pomoć i Arheološkom muzeju iz Zagreba u speleološkom i arheološkom istraživanju jame Bezdanjače pod Vatinovcem u Lici 1965. u kojoj je pronađena nekropola od oko dvije stotine ljudi iz srednjega brončanog doba.

Istodobno je tijekom 1963.-1966. Baučić pojavačao svoju djelatnost na istraživanju cirkulacije voda u slivu rijeke Cetine, a podatke s tog istraživanja upotrijebio za svoju doktorsku disertaciju "Cetina – razvoj reljefa i cirkulacija vode u kršu".

Osim na stručnim skupovima gdje se raspravljala geografska problematika, Baučić je sudjelovao na više speleoloških skupova, i to: na II. Jugoslavenskom speleološkom kongresu 1958. u Splitu; na II. Međunarodnom kongresu 1958. u Bariju u Italiji; na Međunarodnom simpoziju "Prirodni sedimenti u speleološkim objektima" 1960. u Varenni u Italiji; na III. Međunarodnom speleološkom kongresu 1961. u Beču u Austriji; na III. Jugoslavenskom speleološkom kongresu 1962. u Sarajevu; na IV. Međunarodnom speleološkom kongresu 1965. u Ljubljani te na Simpoziju o kršu 1965. u Banji Koviljači (povodom 100-godišnjice rođenja Jovana Cvijića). Na svim tim skupovima sudjelovao je s referatom.

Baučić je bio član Planinarskog društva "Željezničar" od 1951.-1964. (u Društvo ga je doveo Aleksandar Mujić), a član Speleološkog odsjeka od 1959.-1962. Nije imao posebnih dužnosti a članstvo je kao planinar koristio za razne povlastice, a od osnivanja Speleološke sekcije u Geografskom društvu Hrvatske 1954. za vezu sa članovima SO PD "Željezničar". Kao tajnik SS GDH od 1954.-1961. pokušao je spojiti entuzijazam planinara sa stručnošću fakulteta i koristiti ih u speleološkim istraživanjima i u tome je imao

Krasin Gržinić

Dogovor za istraživanje ponora Gotovž u Klani u planinarskom domu na Oštrecu u travnju 1959; na slici: stoji Ivica Posarić, a sjede: Ivo Baučić, Vlado Kalata, Vlado Božić i Mirko Markulin

uspjeha. Organiziravši velika speleološka istraživanja 1958.-1961., u kojima je sudjelovalo mnogo članova, rezultati istraživanja nisu bili samo napisani elaborati već su stvorena i prijateljstva koja traju još i danas.

Nakon osnivanja Speleološkog društva Hrvatske 1954., koje je počelo obavljati dužnost speleološkog saveza, Baučić je od 1957.-1961. bio njegov tajnik, a kako je SDH u jednom razdoblju obavljao dužnost Saveza speleologa Jugoslavije, bio je i njegov tajnik od 1959.-1962. Na Međunarodnom simpoziju u Varenni 1960. postao je i počasnim članom Società Speleologica Italiana.

Za "naročita zalaganja i postignute uspjehe od naučnog i humanog značaja na području speleologije" odlikovan je 1966. Ordenom zasluge za narod sa srebrnom zvijezdom. Na proslavi 25-godišnjeg rada PD-a "Željezničar" dobio je 1975. Priznanje Upravnog odbora PD-a "Željezničar"

Na II. Međunarodnom speleološkom kongresu u Bariju u Italiji, od 5. do 12. listopada 1958; na slici: Grga Novak, Ivo Baučić, Srećko Brodar (iz Slovenije) i Mirko Malez

i Zahvalnicu SO-a. Na svečanoj skupštini SO-a 1975. proglašen je za počasnog člana.

Baučićeva speleološka biografija objavljena je 2000. u časopisu "Speleolog 50", tj. u posebnom broju ovog časopisa povodom 50 godina SO HPD-a "Željezničar", na str. 115-120.

Bibliografija radova Ive Baučića vezana uz krašku i speleološku problematiku:

- 1953: Plan hidroenergetskog sistema Cetine, Geografski glasnik, Zagreb, br.14-15, str.196
- 1956: Speleološki objekti na poluotoku Pelješcu – zapadni dio, elaborat za Zavod za geološka istraživanja NRH, Zagreb, art.1-3, 18 tabela, 1 karta
- 1956: Speleološki objekti u Lici, elaborat za Zavod za opskrbu vodom AGG Fakulteta, Zagreb, str.1-83, 82 tabele i crteža, 1 karta, 33 fotografije
- 1957: Speleološka istraživanja na Cetini, na području Luka i Putišića, elaborat za Zavod za geološka istraživanja NRH, Zagreb, str.1-13, 6 tabela i crteža
- 1957: Speleološki objekti na otoku Krku, elaborat za Vojnu poštu 7345, Split
- 1958: Speleološki objekti otoka Brača – istočni dio, elaborat za Vojnu poštu 7345/1, Split, str.1-126, 60 tabela i crteža, 1 karta
- 1958: Krš u dolomitima iznad Konavoskog polja i morske obale, Geografski glasnik, Zagreb, br.20, str.129 (zajedno s J. Rogićem)
- 1959: Prilog poznavanju postanka i razvoja ličkog podzemlja, Zbornik radova V. kongresa geografa Jugoslavije, Cetinje, str.417
- 1959: Bijambarska pećina, Naše starine, Sarajevo, br. VI, str. 219 (zajedno s V. Ržehakom)
- 1959: Speleološki objekti otoka Brača – zapadni dio, sv. I. i II, elaborat za Vojnu poštu 7345/1, Split, str.1-279, 162 tabele i crteža, 2 karte
- 1960: Sparožna i Crljenčina pećina, elaborat za Turističko društvo u Kastvu, Zagreb, str.1-28, 3 tabele i crteža
- 1960: Speleološki objekti na obalnom području FNRI, elaborat za Vojnu poštu 7345/1, Split, str.1-230, 65 tabela i crteža

- 1961: Speleološki objekti istočnog dijela otoka Hvara, elaborat za Institut za geološka istraživanja NRH, Zagreb, str.1-50, 10 tabela i crteža, 1 karta
- 1961: Speleološki objekti na karti Ogulin 1, elaborat za Vojnu poštu 4919 Beograd, Zagreb, str.1-18, 10 tabela i crteža, 1 karta
- 1961: Speleološki objekti na karti Ogulin 2, elaborat za Vojnu poštu 4919 Beograd, Zagreb, str.1-30, 19 tabela i crteža, 1 karta
- 1961: Speleološki objekti na karti Ogulin 4, elaborat za Vojnu poštu 4919 Beograd, Zagreb, str.49, 32 tabele i crteža, 1 karta
- 1961: Speleološki objekti na karti Gospić 1, elaborat za Vojnu poštu 4919 Beograd, Zagreb, str.1-39, 19 tabela i crteža, 1 karta
- 1961: Speleološki objekti na karti Gospić 2, elaborat za Vojnu poštu 4919 Beograd, Zagreb, str.1-40, 19 tabela i crteža, 1 karta
- 1961: Speleološki objekti na karti Gospić 3, elaborat za Vojnu poštu 4919 Beograd, Zagreb, str.1-35, 21 tabela i crteža, 1 karta
- 1961: Speleološki objekti na karti Gospić 4, elaborat za Vojnu poštu 4919 Beograd, Zagreb, str.1-22, 12 tabela i crteža, 1 karta
- 1961: Estavele u Lukama, Zbornik radova II. Kongresa speleologa Jugoslavije u Splitu, Zagreb, str.79
- 1961: Kartoteka speleoloških objekata i Zapisnici speleoloških istraživanja Speleološkog društva Hrvatske, Zbornik radova II. Kongresa speleologa Jugoslavije u Splitu, Zagreb, str.215
- 1961: The Importance of Impermeable Sediments in Origin Evolution and Form of Underground Cavities in Dinaric Region, Memoaria V. della rassegna Speleologica Italiana, str.1-5
- 1962: Ponikve – specifičan oblik pokrivenoga krša, Zbornik radova VI. Kongresa geografa FNRJ, Ljubljana, str.191
- 1962: Speleološki objekti na Biokovu, elaborat za Geološki institut NRH, Zagreb
- 1962: Speleološki objekti oko donje Cetine, elaborat za Geološki institut NRH, Zagreb
- 1962: Speleološki objekti na karti Ogulin 3, elaborat za Vojnu poštu 4919 Beograd, Zagreb, str.1-35, 17 tabela i crteža, 1 karta
- 1962: Speleološki objekti na karti Senj 1, elaborat za Vojnu poštu 4919 Beograd, Zagreb, str.1-18, 5 tabela i crteža, 1 karta
- 1962: Speleološki objekti na karti Senj 2, elaborat za Vojnu poštu 4919 Beograd, Zagreb, str.1-43, 20 tabela i crteža, 1 karta
- 1962: Speleološki objekti na karti Senj 4, elaborat za Vojnu poštu 4919 Beograd, Zagreb, str.1-50, 27 tabela i crteža, 1 karta
- 1963: The Principal Phases in the Development of Cavities in the Dinaric Karst, Dritter Internationaler Kongress für Speläologie, Wien, Bd II, Sektion 1, str. 207
- 1963: Speleologija – Spilje, Opća enciklopedija, Zagreb, Tom 7, str. 117-120
- 1964: U našem krškom podzemlju, Radio i televizija u školi, Zagreb, br.1, (za 1964/1965), str.18
- 1965: Kako ukroćujemo krške rijeke, Radio i televizija u školi, Zagreb, br. 2 (za 1964/1965), str. 238
- 1965: Podzemni tokovi u kršu, Priroda, Zagreb, br. V-VI, str. 144
- 1965: Krški reljef, Radio i televizija u školi, Zagreb, br. 1 (za 1965/1966), str. 149
- 1965: Kruženje vode u prirodi, Radio i televizija u školi, Zagreb, br.1 (za 1965/1966.), str. 230
- 1965.: Hydrological Characteristics of the Dinaric Karst in Croatia with Special Regard to the Underground Water Connections, Naše jame, Ljubljana, God. VII, str. 61
- 1965: Plitvička jezera – Gospić – Gračac – Zadar – Šibenik – Split, Guide de l'excursion à travers le karst Dinarique, Ljubljana, str. 57 i 71
- 1968: Cetina – razvoj reljefa i cirkulacija vode u kršu (doktorska disertacija), Radovi Geografskog instituta, br. 6, str. 1-161
- 1968: Subterranean Connection in the Drainage Basins of the Cetina River, Proceedings of the 4th International Congress of Speleology, Ljubljana, Vol. III, str. 271
- 1968: Neke osobitosti podzemne cirkulacije vode u Dinarskom kršu, Cvijićev zbornik, Beograd, str.149

Vlado Božić

Vesna Božić (1934. – 2014.)

Vesna Božić, djevojački Šegrc, rođena je 13. svibnja 1934. u Beogradu. Od svoje pete godine do završetka života živjela je u Zagrebu, gdje se i školovala. Završila je srednju ekonomsku školu i započela studij ekonomije, ali se morala zaposliti pa ga je prekinula. Najprije je radila u banci na ondašnjem Trgu Republike od 1952. do 1965., zatim od 1966. do 1989. u zanatskoj radnoj organizaciji "Pismoreklam" i do umirovljenja 1995. u Rafineriji plemenitih kovina u Zagrebu. Udala se 1963. za Vladu Božića i s njim ima dvoje djece – Zlatka i Srebrenku. Tiho nas je napustila u ponedjeljak, 13. listopada 2014. u Zagrebu.

Od školskih se dana bavila gimnastikom u tadašnjem Društvu za tjelesni odgoj "Partizan 1" (danas Gimnastičko društvo Zagreb), koje joj je 15. prosinca 1983., u povodu proslave obljetnice zagrebačke gimnastike, dodijelilo "Priznanje za postignute izvanredne sportske rezultate".

Planinariti je počela 1952. u PD-u "Prijatelj prirode", a 1959. prešla je u PD "Željezničar", čijom je članicom ostala do smrti. Odmah po dolasku u PD "Željezničar" postala je članicom Speleološkog odsjeka, u kojem je bila aktivna do početka sedamdesetih. U tom je razdoblju sudjelovala u brojnim istraživačkim akcijama, ali je zbog odgoja djece (sin Zlatko rođen je 1965., a kći Srebrenka 1966.) od tada posjećivala samo uređene te lako dostupne i prohodne špilje.

U Speleološkom odsjeku bila je članica Nadzornog odbora 1960., blagajnica putne blagajne 1961., a od 1962. do 1967. tajnica.

Sudjelovala je u više radnih akcija Speleološkog odsjeka, primjerice, na uređenju prostorija Odsjeka 1959. – 1960., uređenju planinarskog doma na Oštrcu, uređenju speleološke izložbe u prostorijama matičnoga društva 1960. u povodu 10. godišnjice PD-a "Željezničar" i 1964. u PD-u "Zagreb" u povodu 90 godina planinarstva u Hrvatskoj.

Vesna je bila sudionica više planinarskih sletova, i to: Sleta planinara-željezničara na Oštrcu 1960., Sleta planinara Hrvatske u Jasenku 1962., Sleta planinara-željezničara na Bohinju 1962., Sleta planinara-željezničara na Kablaru (u Srbiji)

Duško Muzikant

1963., Sleta planinara-željezničara u Zadru i Paklenici 1964., Sleta planinara Jugoslavije na Zavižanu 1964. i Sleta planinara-željezničara na Japetiću u Samoborskom gorju 1971.

Posjetila je gotovo sve planine u Hrvatskoj i većinu naših otoka, prošla je Planinarski put Medvednicom i Samoborsku obilaznicu, a dijelom je prošla još četiri planinarske obilaznice. Planinarila je i u inozemstvu, bila je u Sloveniji u Zasavskim planinama, na Pohorju, u Alpama na Tamaru, Triglavu, Sedam triglavskih jezera, Komni, Kamniškom sedlu, Vogaru; u Srbiji na Kablaru i planini Tari; u BiH na Trebeviću, Magliću, Volujaku, Trnovačkom jezeru, u prашumi Perućici, na Jahorini, Igmanu i Bjelašnici, a na bračnom putovanju 1963. i ponovno 1964. splavarila je niz Drinu od Foče do Bajine Bašte i Perućca.

Zajedno sa suprugom Vladom na izlete je vodila i djecu, i to od njihove najranije životne dobi, a također i u špilje (u Veternicu, Cerovačke špilje, Manitu peć, špilju Vrelo, Vrlovku, Siću, špilje na Plitvičkim jezerima, Baračeve špilje, Horvatovu špilju na brani Kruščici, špilju u Zalužnici, Vranjaču, Titovu i Kraljičinu špilju

na Visu, Modru i Medvidinu špilju na Biševu, Zelenu špilju na otoku Ravniku, špilje u Zelenom viru, Muževu hižicu i druge), a posljednjih godina i svoje unuke (u Zmajevu špilju i Špilju u Sumartinu, obje na otoku Braču, i Grgosovu špilju). U Sloveniji je bila u Postojnskoj i Črnoj špilji, Pivki, Predjamskom gradu, Škocjanskoj, Taborskoj i Zelenoj špilji te u špilji Pekel; u Italiji u Grotta Gigante; u Austriji u špilji Luhrgrötte, Eisriesenweltu (Svijetu ledenih divova) i rudniku soli Hallein; a u Mađarskoj u dvije termalne špilje u Budimpešti i špilji Bardli.

Od značajnijih speleoloških istraživanja u kojima je sudjelovala treba spomenuti regionalna istraživanja špilja i jama središnje Like 1959. i Kastavštine 1960. te špilje Kuštrovke kod Ogulina, Jame na Vrščiću na Plitvicama, jame Puhaljke, špilje Veternice od 1959. do 1964., s trodnevnom bivakiranjem u špilji 1964., i drugima. Ukupno je sudjelovala u devedesetak speleoloških istraživanja.

Osobni joj je visinski rekord Triglav (2864 m), a dubinski Osoletova jama kod Litije u Sloveniji (dubine 104 m), u koju se u okviru Zborovanja slovenskih jamarjev u Domžalama 1971. spustila pomoću speleoloških ljestvica.

Sudjelovala je i na nekoliko speleoloških skupova: na Simpoziju o speleološkoj opremi u

Juraj Posarić

Božo Škerl uručuje Vesni Srebrni znak PSH (1975.)

Ribnici u Sloveniji 1962., na Saveznom instruktorskom speleološkom seminaru na Medvednici i Gorskom kotaru 1968., na Zborovanju slovenskih jamarjev u Ljubljani 1970., na već spomenutom Zborovanju slovenskih jamarjev u Domžalama 1971., na Simpoziju o turističkim špiljama u Domžalama 1973., na simpoziju "Voda i krš" na Igmanu 1986., na simpoziju "Čovjek i krš" u Ostrošču kraj Bihaća 1989., na Savjetovanju o zaštiti speleoloških objekata u Preboldu u Sloveniji 1990. i na Simpoziju "Čovjek i krš" u Jajcu 1990.

Sudjelovala je i u prvoj vježbi spašavanja za speleologe održanoj 1961. na Medvednici u organizaciji GSS-a.

Vesna je naziv "speleolog" stekla 1970. bez polaganja ispita i dobila značku br. 24.

Za svoj rad u planinarskom društvu dobila je: Zahvalnicu SO-a PD "Željezničar" za aktivan rad i obavljanje odgovornih dužnosti, a u povodu 25-godišnjice PD-a "Željezničar" 1975.; iste je godine primila i:

Zahvalnicu SO-a za uspješan rad i trajni obol SO-u,

Priznanje PD-a "Željezničar" za unaprjeđenje planinarstva i rad u društvu i

Srebrni znak Planinarskog saveza Hrvatske 1980. dobila je priznanje PD-a "Željezničar" u povodu 30-godišnjice njegova osnutka i rada

22. siječnja 2010. primila je među rijetkima i priznanje HPD-a "Željezničar" pod nazivom "50 godina vjernosti", za više od pola stoljeća neprekidnog članstva u društvu.

Vlado Božić

Srećko Božičević

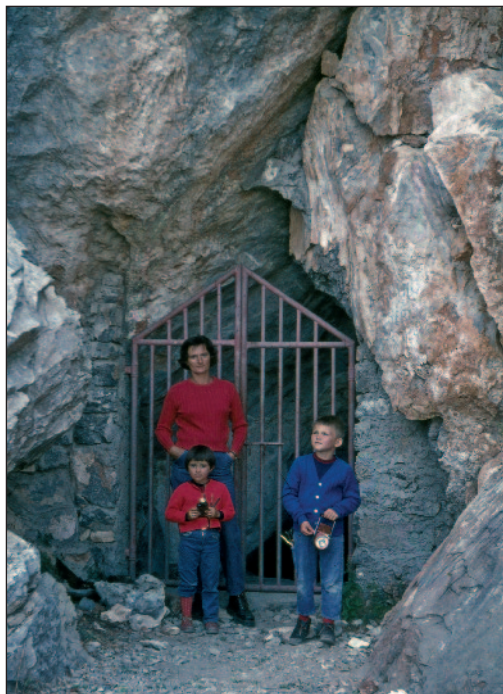
Vesna i Medo pred šatorom u logoru u Veternici 1964. godine

Uspomena na Vesnu Božić

Jasno je da čovjeka i njegov život ne čine samo gole činjenice, slova i brojke. Tu je srećom i mnoštvo drugih lijepih stvari, događaja i doživljaja – i divnih ljudskih osobina. Možda će nekima od vas okupljenih u ovoj tužnoj prigodi biti čudno što se s pokojnom Vesnom na ovaj način ne oprašta netko od njenih vršnjaka. Ali odmah ćete se složiti da je dovoljan razlog to što me je Vesna još kao malog klinca, u vrijeme kad još nije imala svoju djecu, rado i često držala u rukama te nosila i vodila na planinarskim izletima i špiljarskim akcijama. I Vesna i njezin suprug Vlado, naime, baš kao i naši roditelji, nisu ostajali kod kuće zato što su imali malu djecu. Jednostavno – vodili su nas u prirodu i planinu – jer i kad bi se umorili, uvijek se našlo ruku i ramena koje su bile spremne pozabaviti se djetetom i malo zamijeliti umorne roditelje. I ja sam tako u ranom djetinjstvu imao nekoliko miljenica i miljenika, nekoliko odraslih, ali mladih ljudi s kojima sam se na tim izletima i speleološkim akcijama najradije družio. Pogađate: Vesna je bila jedna od njih! A mala djeca imaju odličan instinkt i nepogrešivo biraju prave ljude.

Teško je u kratkom raspoloživom vremenu sažeto reći sve što bi se moglo ispričati o jednom čovjeku i onome što ga je za života obilježavalo. Usredotočit ću se zato samo na jedno, i to na ono na što prvo pomislim kad se sjetim Vesne – na prijateljstvo. Ono se u Vesninom slučaju pisalo s velikim početnim slovom “P”.

Život je Vesnu i njenu obitelj još čvršće povezo s našom obitelji u vrijeme kad su njoj i njenom suprugu Vladi došla na svijet djeca. Malo nakon toga obitelj Božić odlučila je na lijepom mjestu u Samoborskom gorju nedaleko od naše kućice podići svoju kuću u prirodi. Bile su to godine iznimno bliskog zajedništva i prijateljstva dviju obitelji – godinama smo nas osmero dijelili istu sobu, isti stol, iste proslave, zajedno putovali iz Zagreba na vikend i natrag, išli na zajedničke izlete, ljetovanja... Za Vesnu i sve nas nisu postojale riječi “moje”, “tvoje”, “naše”, “vaše”... Mi djeca, iako izdanci različitih roditelja, doživljavali smo sami sebe, tijekom toga sretnog djetinjstva, gotovo kao da smo tri brata i jedna sestra. Svi vi koji ste roditelji znate kako ste se osjećali kad ste svoju djecu morali na neko vrijeme povjeriti

Vlado Božić

Vesna sa svojom djecom pred ulazom u Manitu peć u Velikoj Paklenici 1972.

nekome drugome. Naši roditelji nisu nimalo oklijevali povjeriti moga brata ili mene na dvatri tjedna Vesni i Vladi. I obrnuto. Što je to nego bezgranično povjerenje izgrađeno u prijateljstvu?

Kuća obitelji Božić u Samoborskom gorju nalazi se malo dalje od naše, nešto dublje u šumi. Ne mogu se sjetiti da su se Božići ikad prolazeći kraj nas idući prema svojoj kući propustili postaviti barem zato da bismo se srdačno pozdravili i razmijenili obiteljske vijesti. I sad vidim Vesnu kako se uspinje uz blagi obronak do naših vrata. Ne mogu se sjetiti ni značajnijeg događaja u svojoj obitelji a da ga Vesna i njezina obitelj nisu uveličali svojom prisutnošću, ni nevolje u kojoj nisu prvi ponudili pomoć ili utjehu.

Ako sam u svojem životu uspio naučiti nešto o prijateljstvu, za znatan dio toga nesumnjivo je zaslužna i pokojna Vesna. To će njeno prijateljstvo ostati zauvijek zapisano ne samo u mojem srcu, već i u srcima svih onih koji su imali povlasticu da im je Vesna bila prijateljica ili životna suputnica.

Neka joj je vječna hvala i slava!

Robert Smolec